

Erstatningen, men bagefter skal Beløbet fordeles paa de andre Selskaber, det vil med andre Ord sige, at de Arbejdsgivere, der beskæftiger saadan tilfældig Medhjælp, bliver fritaget for en Forsikringspligt, idet den økonomiske Byrde bliver lagt over paa de andre, som i Forvejen maa betale for at holde deres egne Arbejdere forsikret. Dette synes jeg er temmelig ubilligt, og jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme imod disse Ændringsforslag.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg maa ligesom de 3 sidste ærede Talere ganske bestemt tage Afstand fra det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Ændringsforslag. Naar jeg har kunnet tiltræde Flertallets Ændringsforslag vedrørende § 6 om, at Forsikringspligten udgaa overfor tilfældig Hjælp i Husholdningen, hvorved den Skade, der rammer denne Hjælp, fordeles paa de øvrige Forsikrings-selskaber, er det af to Grunde, for det første, fordi det ved Skader paa denne tilfældige Medhjælp drejer sig om et forholdsvis ringe Beløb, udregnet til ca. 10 000 Kr., som fordelt paa alle Selskaberne saa at sige intet betyder, og for det andet, fordi det er formuleret saa klart, at det udtrykkelig fremhæver den Skade, der indtræder i Husholdningen. Man stiller derved den Skade, der sker under Arbejde i Husholdningen, op imod den Skade, der sker under Arbejde i Erhvervet, hvor vedkommende jo i Forvejen er forsikret. Jeg mener, at Flertallets Formulering er klar og koncis og i økonomisk Henseende giver langt tydeligere Oversigt end det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Forslag, hvorved vi i Virkeligheden kommer ind paa, at Skader paa 1/2 Mill. Kr. eller maaske over dette Beløb vil blive fordelt paa alle de øvrige Forsikringstagere, hvad der er ganske urimeligt og uretfærdigt. Jeg vil derfor bestemt tilraade, at det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Forslag, baade det første og det andet, ikke vedtages.

L. D. Rasmussen: Den ærede Ordfører udtalte, at den personlige Medhjælp i Husholdningen har været draget frem ved tidligere Forhandlinger. Jeg vil dertil sige, at det ikke har indskrænket sig dertil, nej, det er hele Spørgsmaalet om den tilfældige Medhjælp, der har været til Drøftelse og har været det lige siden 1915—16, da vi behandlede Forslaget til Loven af 1916. Det har været behandlet, fordi man i første Linie fandt det meningsløst, at en almindelig Arbejder, som ikke i Forvejen havde For-

sikringspligt overfor nogen anden, skulde kunne komme i den Situation ved at have en rent tilfældig, maaske nogle faa Timer varende Hjælp til et eller andet Stykke Arbejdes Udførelse at blive pligtig til at yde Erstatning, hvis der skete et Ulykkestilfælde. Dette Forhold fandt man uheldigt og urimeligt; det vilde man bort fra, og det har været Begyndelsen til dette Spørgsmaals Drøftelse. Bestemmelserne blev altsaa formet saaledes, som jeg har nævnt, i § 49 i Loven af 1916, senere omformet, saa vidt jeg erindrer, i 1918, og den Regel bestaar endnu. Nu vil man altsaa undtage blot den rent tilfældige Medhjælp i Husholdningen, og det vil altsaa sige, at ved en hvilken som helst anden Lejlighed, hvor der bliver Brug for en rent tilfældig Medhjælp, som ikke angaar Husholdningen, skal vedkommende tage Ansvar. Den højtærede Minister hævder, at det Forslag, som er vedtaget ved anden Behandling, er klarere og tydeligere. Begge Forslag er dog vistnok tilstrækkelig tydelige. Jeg er i hvert Fald ganske klar over, at den, der hidtil har haft en Forsikringspligt overfor den beskæftigede tilfældige Medhjælp, herefter bliver fri derfor, medens omvendt den, der overhovedet aldrig har haft Forsikringspligt, i Fremtiden vil kunne faa det ved Beskæftigelse af tilfældig Medhjælp. Det er det, der er klart og tydeligt, og det er det, jeg vilde undgaa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3
forkastedes med 79 Stemmer mod 47.

Ændringsforslag Nr. 4
forkastedes med 83 Stemmer mod 49.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

L. D. Rasmussen: Det er vistnok første Gang i Arbejderulykkesforsikringslovgivningens Historie, at Socialdemokratiets Repræsentant maa anmode om at stemme imod det foreliggende Lovforslag. Selv om der ved tidligere Lejligheder har været et eller andet, som vi kunde have ønsket anderledes og bedre i de Lovforslag, der har været til Behandling, har vi stemt for dem ud fra den Betragtning, at de betød et Frem-